

*Wijziging van de artikelen 328, 340, 341, 342, 343, 344
en 347 en vervallen van artikel 346 van het
Wetboek van Strafrecht*

VERSLAG

No. 4

De vaste Commissie voor Justitie, in wier handen het onderhavige wetsontwerp is gesteld, heeft de eer daaromtrent het volgende te rapporteren.

Naar aanleiding van een door de commissie gemaakte opmerking (verslag 3741) heeft de Minister voorgesteld in de artikelen 342, 343 en 347 van het Wetboek van Strafrecht naast de bestuurders van naamloze vennootschappen en coöperatieve verenigingen ook de bestuurders van andere rechts-persoonlijkheid bezittende verenigingen en stichtingen te vermelden. Het verheugt de commissie, dat de Minister haar suggestie zo spoedig in een ontwerp van wet heeft willen opnemen.

Nu kan men zich afvragen of een dergelijke uitbreiding ook voor artikel 336 van het Wetboek van Strafrecht nodig en wenselijk zou zijn. De Minister beantwoordt deze vraag ontken-nend. Immers, aldus de Minister in zijn toelichting, voor an-dere verenigingen dan de naamloze vennootschap en de coöpe-ratieve vereniging bestaan geen bepalingen, die het bestuur verplichten een openbare rekening en verantwoording af te leggen. Verschillende leden van de commissie betwijfelden de juistheid van de redenering, dat, omdat dergelijke bijzondere bepalingen niet bestaan, de uitbreiding van artikel 336 Sr. niet nodig en/of wenselijk zou zijn. Een sanctie op het niet na-leven van de bepalingen, vervat in de artikelen 42c van het Wetboek van Koophandel en artikel 30, derde lid, van de Wet op de Coöperatieve Vereenigingen, wordt gevonden in artikel 435quinquies Sr. en in artikel 38 van de Wet op de Coöpera-tieve Vereenigingen. Artikel 336 Sr. is echter niet als sanctie op overtreding van deze bepalingen geschreven; het feit, dat artikel 336 Sr. van oudere datum is dan artikel 42c K en arti-kel 30, derde lid, van de Wet op de Coöperatieve Vereenigin-gen moet ook reeds waarschuwen tegen het aanemen van een sterke band tussen artikel 336 Sr. en deze bijzondere bepalin-gen. De hier aan het woord zijnde leden vermogen dan ook niet in te zien, dat het ontbreken van bijzondere bepalingen ten aanzien van stichtingen en andere verenigingen dan de N.V. en de coöperatieve vereniging een belemmering zou kun-nen zijn om artikel 336 Sr. uit te breiden.

In de toelichting wordt verder gesteld, dat „uitbreiding van de werking der bepalingen tot niet-commerciële rechtspersonen ook uitbreiding tot anderen dan kooplieden ten gevolge (zou) moeten hebben”. Artikel 336 Sr. wil het openbaar maken van een onware stand van zaken in het bedrijf strafbaar stellen. Verschillende leden vermogen niet in te zien, waarom alleen de in artikel 336 Sr. genoemde personen strafbaar worden gesteld en niet de bestuurders van b.v. een stichting of een onderlinge waarborgmaatschappij. Bovendien mag ook niet uit het oog worden verloren, dat een stichting even goed als een onderlinge waarborgmaatschappij en een naamloze vennootschap aan het handelsverkeer pleegt deel te nemen. Maar ook indien b.v. een stichting eens niet commercieel werkzaam zou zijn, dan blijft naar het oordeel van de hier aan het woord zijnde leden het openbaar maken van een onware stand van zaken even laakbaar als in andere gevallen. Derden zouden b.v. door de ten onrechte als gunstig voorgestelde stand van zaken verleid kun-nen worden tot levering op krediet of iets dergelijks.

Tenslotte kunnen de hier aan het woord zijnde leden niet de juiste betekenis vatten van de stelling van de Minister, dat uitbreiding van de werking van artikel 336 Sr. „ook uitbreiding tot anderen dan kooplieden ten gevolge (zou) moeten hebben”.

Het zou zeer op prijs worden gesteld, indien de Minister zijn zienswijze over het hierboven gestelde zou willen geven.

Voor het overige kan de commissie zich zeer wel verenigen met hetgeen in het onderhavige wetsontwerp wordt voorgesteld, al kan zij niet nalaten de Minister te vragen of in de sub B en F gegeven toelichting niet uitdrukkelijk gezegd had mogen worden, dat in het licht van de verjaring van het recht tot strafvordering en van de straf handhaving van de begrippen kennelijk onvermogen en gerechtelijke boedelafstand geen enkele betekenis meer heeft.

Vertrouwende, dat de Minister bereid zal zijn op het bovenstaande vóór de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te antwoorden, is de commissie van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 23 September 1955.

VAN LEEUWEN ¹⁾
 WTTEWAALL VAN STOETWEGEN
 BURGER
 TENDELOO
 VERKERK
 GERBRANDY
 N. VAN DEN HEUVEL
 DE VINK
 LEMAIRE
 VAN RIJCKEVORSEL
 TEN HAGEN ²⁾

¹⁾ Als plaatsvervanger van de heer Oud, die buitenslands vertoeft.

²⁾ Als plaatsvervanger van mejuffrouw Zeelenberg, die buitenslands vertoeft.